

PERSBERICHT OUD-VOETBALLER TARIK OULIDA OVER ONTERECHE BESCHULDIGING

Naar aanleiding van recente berichtgeving in de media bericht ik namens cliënt, Tarik Oulida, als volgt. Anders dan gesteld in die berichtgeving is cliënt namelijk nooit om een reactie gevraagd, althans is zo'n verzoek nooit bij hem terecht gekomen.

Cliënt ontkent stellig dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan iedere vorm van seksueel overschrijdend gedrag richting zijn aangenomen dochter (hij heeft haar destijds toen zij zes maanden oud was geadopteerd en op dezelfde wijze opgevoed als zijn eigen kinderen). Hij heeft zich ook niet schuldig gemaakt aan andere strafbare feiten. De beschuldigingen zijn geuit door een ex-partner met wie hij een zeer roerige tijd heeft doorgemaakt waarin hij al eerder door haar toedoen onterecht met justitie in aanraking is gekomen en met wie hij helaas al lange tijd een buitengewoon slechte relatie heeft. De onterechte beschuldiging heeft geresulteerd in een procedure voor een Spaanse rechtbank die zich jarenlang heeft voortgesleept en waaronder cliënt zeer gebukt is gegaan. Cliënt heeft ook tijdens het onderzoek alle beschuldigingen steeds gemotiveerd ontkend. Zoals geldt voor veel zedenzaken, was de uitkomst afhankelijk van weging van beperkte en vaak niet te verifiëren verklaringen. De uitkomst daarvan was daardoor onvoorspelbaar. Bovendien speelde het voor een buitenlandse rechter. De procedure hield daarmee een risico in op veroordeling tot een gevangenisstraf van maar liefst minimaal 2,5 jaar en maximaal 13 jaar. Hij wilde dit risico begrijpelijkerwijs uitsluiten en de zaak achter zich laten. Hij heeft onder die druk ingestemd met een schikking (pleabargaining). Dit houdt in dat hij een geheel voorwaardelijke straf opgelegd heeft gekregen, waardoor hij 10 jaar lang niet meer Spanje in mag. Zijn ex-partner diende daarmee in te stemmen. Zij heeft als voorwaarde gesteld dat cliënt een bedrag van euro 10.000 zou betalen, waarna zij af zou zien van haar recht om cliënt te laten vervolgen. Cliënt acht dit tekenend en heeft, hoewel hij dit alles als zeer onrechtvaardig en onbevredigend heeft ervaren, in overleg met zijn Spaanse advocaten gekozen voor duidelijkheid en rust voor hem en zijn naasten. Zijn huidige partner, zijn familieleden en zijn vrienden hebben altijd alle vertrouwen in hem gehouden, waarvoor hij zeer dankbaar is. Hij hoopt uiteraard nog steeds dat de waarheid uiteindelijk zal zegenen en dat het contact met zijn kinderen zal worden hersteld.

Helaas zijn verdachten met regelmaat door omstandigheden (waaronder het vooruitzicht van jarenlange en zeer kostbare procedures met onzekere uitkomsten) genoodzaakt te kiezen voor een deal terwijl zij weten onschuldig te zijn. Dit systeem van pleabargaining, dat Nederland gelukkig (nog) niet kent, werkt dit helaas in de hand. Uit zo'n deal, die inhoudt dat formeel schuld moet worden erkend, kan en mag daarom geenszins echte schuld worden afgeleid. Om dezelfde reden valt het te betreuren dat een betrokkene in deze zaak kennelijk de publiciteit heeft gezocht met het doel of gevolg dat client als schuldig wordt gepercipieerd om hem schade toe te brengen, hetgeen haaks staat op de bedoeling van de procedure en ook absoluut niet in het belang is van het betrokken kind.

Geertjan van Oosten